

„Теса, мала балерина“, Николета Новак

Мој доживљај књиге „Теса, мала балерина“

Николета Новак је по професији ветеринар и бави се лечењем кућних љубимаца, али је своју љубав према животињама покушала да пренесе на децу кроз своје књиге. Осим љубави према животињама, и своју љубав према балету у којем је уживала од малих ногу, али се никад није њиме бавила, дочарала је кроз ову књигу.

Ова прича говори да вредан рад и упорност могу да постигну све. Никада не треба одустајати од својих циљева, и колико год они изгледали далеки и недостижни, јер временом све постаје остварљиво и могуће.

Теса је десетогодишњакиња која има велике снове. Воли балет, али није баш најбоља у томе. Жели да постане балерина, али схвата да то није тако лако. Свима нама, као и Теси, дешава се да изгледа као да је наш циљ тако далеко, а да смо ми тек на почетку. Теса није веровала да ће успети. Лако је почела да губи наду у себе. Свима нама је лако да оставимо оно што смо започели, и предамо се. Можда неко није довољно разгибан или нема талента, то није разлог да се одустане. Док сам читала књигу осећала сам се као Теса. Најтежи је почетак. Као и код Тесе, и мој почетак је био слаб, али оно што је најважније је да сам веровала у себе и била упорна. Колико пута ми се десило да нисам желела да пропустим неки вољену емисију на телевизији или игру са другарима, да бих отишла на тренинг. Сва та жртвовања, била су вредна мог циља.

Теси је било довољно да јој неко укаже на то да није све у томе да ли си талентован, да би био успешан. Видела је своје вршњаке како прелетају са једне стране сале на другу. Када је чула да су њени вршњаци вежбали даноноћно и да су сада најбољи, схватила је да вежба чини мајстора. Тако је Теса одлучила да не одустаје и да буде упорна. Почела је да буде све боља и боља, чим је кренула да верује у себе. Вежбала би свакога дана док није дошла до свога циља. Добила је улогу коју је желела и било јој је драго што није одустала већ је наставила даље.

Када сам почела да читам књигу, нисам желела да престанем. Веровала сам да ће Теса успети. Знала сам да неће одустати. Понекад је битно веровати у друге, да ни они не би одустали и да би дошли до свог циља. Када је Теса увидела да није за балет, пала је и није

имао ко да јој пружи руку да устане. Она је неко време ту седела, али када је видела шта све чини вежба, дала је себи руку и обећање да ће бити боља и вежбати свакога дана. На крају је дошла до свог циља, који је изгледао далеко, али када се потрудиш све изгледа ближе. Сви смо бар једном били у Тесиној ситуацији, пали смо, а није имао ко да нам пружи руку да устанемо

Предложила бих ову књигу свима, јер носи јаку поруку, да треба бити јак, неодустајати и борити се до краја. Пронашла сам Тесу у себи, и схватила да се све може када се хоће. Не треба слушати злураде коментаре, јер они који се не осврћу на овакве коментаре, биће јачи и успешнији. Можда сутра баш ти људи који су били завидни падну, а онда ће доћи они који су били предмет њиховог исмејавања и дати им руку да устану.

Име ученице.Милица Цвјетковић 4/6
Школа:ОШ,,Деспот стефан Лазаревић“, Београд
Ментор. Катарина Верић